

РЕШЕНИЕ

№ 4399

гр. София, 03.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА

при участието на секретаря МАЯ Г. КАРГОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА
Административно наказателно дело № 20221110211596 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.58д и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № 22- 2200194 от 13.07.2022 година директора на ДИТ-София град е наложил на ЧСУ "ОРФЕЙ" ООД, с ЕИК имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на осн. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда/КТ/ за извършено нарушение по чл.62, ал.1 във вр. чл.1, ал.2 КТ.

Недоволен от издаденото наказателното постановление е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба го атакува с искане за отмяна. Най-напред в жалбата се навежда възражение за неточно установена фактическа обстановка, довела до неправилно квалифициране на правоотношението на Р. П. като трудово, а не като облигационно, респективно не са събрани доказателства за наличието на съществените признаци на трудовото правоотношение, като наред с това напълно са игнорирани представените от страна на дружеството-жалбоподател доказателства, в частност гражданския договор. Акцентиращ се върху начина на заплащане, а именно определяне на възнаграждението на база отработените часове, за разлика от трудовото правоотношение, което предполага гарантирано минимално определено възнаграждение, с постоянен характер. В подкрепа на аргумента за липса на прикрито с гражданския договор трудово правоотношение се изтъква и обстоятелството, че извършилите проверката инспектори при ДИТ-София град не са упражнили правомощието по обявяване на правоотношението за трудово по реда на чл.405а КТ. С оглед на това жалбоподателят сочи, че представения по време на проверката граждански договор отразява действителната воля на страните да уредят отношенията си като договор за конкретна работа по реда на ЗЗД, без изпълнението ѝ да е обвързано с конкретно работно време или спазване на трудова дисциплина, попълнената от страна на лицето декларация не следва да се цени при формиране на правните изводи доколкото отразява житейски възприятия. В заключение в жалбата се излагат разсъждения относно

правната природа на договора за изработка в сравнение с трудовия договор. В условията на алтернативност се иска намаляване размера на имуществената санкция до законоустановения минимум, доколкото нарушението е формално и се явява първо по ред за дружеството.

Претендират се разноси за адвокатско възнаграждение и заплатена държавна такса.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адвокат М., която пледира за отмяна на наказателното постановление, като в допълнение към аргументите, изложени в жалбата, се позовава на събраните гласни доказателства при разпита на свидетеля П.. Претендира разноси за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание въззиваемата страна-редовно призована, се представлява от юрисконсулт Д, която пледира НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, като се изтъква, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства, по безспорен начин се доказва извършеното от ЧСУ „Орфей“ ООД нарушение на императивната разпоредба на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ, като не са налице основания за прилагане на нормата на чл.415в КТ, а наред с това са налице и допълнителни отегчаващи отговорността обстоятелства. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „Частно средно училище „Орфей“ ООД, ЕИК със седалище и адрес на управление гр. С ул. "Г Б" № , ет. , ап. , представлявано от управителя си. Дружеството осъществявало дейност като стопанисвало частно средно училище със същото име, разположено на адрес гр. С, ул. „Г И“ № , в сградата на 121 СУ „Георги Измирлиев“.

Във връзка с постъпил в ДИТ- София-град, сигнал за нарушения на трудовото законодателство на 23.05.2022г. била извършена проверка в училището, от служители на инспекцията, включително свидетелката Г. С.. По време на проверката на място в училището, било заварено лицето Р. В. П., която преподавала урок по български език и литература на ученици от учебното заведение. В попълнената от лицето саморъчна декларация същата отразила, че работи на граждански договор от април 2022г. и изпълнява длъжност „учител по БЕЛ“ в „ЧСУ „Орфей“ ООД с работно време за деня от 11.30 ч. до 14.15ч., като получава месечно трудово възнаграждение в размер на изработените месечно часове, с последно получено трудово възнаграждение на 30.04.2022г. в размер на 120лв.

Проверката продължила по документи като пред контролната администрация бил представен граждански договор сключен между „ЧСУ „Орфей“ ООД, в качеството на възложител и Р. П., в качеството на изпълнител, с който се уреждали отношенията между страните. Договорът бил за срок от 01.04.2022 г. до 15.06.2022 г., като със същия на изпълнителя се възлагала следната работа "да изнася необходимите лекторски часа месечно за обучение по БЕЛ за срок от 01.04.2022г. до 15.06.2022г.", във време и на място посочени от Възложителя „ЧСУ Орфей“, като заплаща на изпълнителя възнаграждение (хonorар) на изпълнителя в размер на 7 лв. на учебен час.

Резултатът от проверката бил обобщен в Протокол за извършена проверка № ПР2214489/30.05.2022г., връчен на представител на "ЧСУ „Орфей“ ООД на 30.05.2022 г.

Във връзка с констатираното нарушение на 30.05.2022г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 22-2200194/30.05.2022г. от страна на свидетелката Г. С., с който срещу ЧСУ „Орфей“ ООД било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че като работодател не е сключил писмен трудов договор с Р. В. П., т.е не е уредил отношението по предоставянето на работната сила от нея като трудово правоотношение. Фактическата обстановка актосъставителят квалифицирал като нарушение на чл.62, ал.1 във вр. чл.1, ал.2 КТ.

Актът бил съставен с участието на законния представител на "ЧСУ „Орфей“ ООД, като екземпляр от акта е връчен на същия срещу подпис, при което са направени възражения за наличието на уредено по съответния начин гражданско правоотношение.

На база така съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление (НП) № 22- 2200194 от 13.07.2022 година, с което директора на ДИТ- София град е наложил на ЧСУ „ОРФЕЙ“ ООД, с ЕИК имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева на осн. чл.414, ал.3 КТ за извършено нарушение на чл.62, ал.1 във вр. чл.1, ал.2 КТ.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетелката Г. С. и на свидетелката Р. П., дадени в хода на съдебното следствие, приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства - АУАН № 22-2200194/30.05.2022 година, Наказателно постановление (НП) № 22-2200194 от 13.07.2022 година, Заповеди за компетентност на административнонаказващия орган и актосъставителя, длъжностната характеристика на актосъставителя, Протокол за извършена проверка № ПР2214489/30.05.2022г., Декларация от 23.05.2022г., Граждански договор за хоноруване на преподавателски часове от 01.04.2022 г., сигнал до ГИТ, препратен по компетентност от МОН.

Настоящият съдебен състав кредитира показанията на свидетелката Г. С., като намира същите за логични, последователни, вътрешнобезпротиворечиви и съответни на приобщените по делото писмени доказателства. В своите показания, свидетелката подробно описва обстоятелствата по проведената с нейно участие проверка на място, и установените при същата факти, включително- датата и часа на проверката, ситуацията, при която е бил установен работника, извършваните от нея дейности. Показанията ѝ по несъмнен начин установяват факти, включени в предмета на доказване по делото, както с оглед материалната, така и с оглед процесуалната законосъобразност на атакувания акт, същевременно с това не са изолирани от доказателствената маса, а се подкрепят от същата, както от приложения по делото АУАН, така и от представените по делото писмени доказателства, приобщени на осн. чл.283 НПК към доказателствената съвкупност.

На следващо място съдът не намери основния за съмнение в изложеното от свидетеля Р. П., като изнесените от нея твърдения относно работата ѝ в учебното заведение, както и фактите от деня на проверката, кореспондират с останалите доказателствени източници по делото, в частност показанията на свидетеля С. и писмените доказателства по делото, с изключение на твърденията ѝ за объркване при попълване на декларацията, които не кореспондират нито със ситуацията, нито с образователната ѝ степен.

На-сетне съдът възприема в цялост приобщените по делото по реда на чл.283 от НПК, писмени доказателства, тъй като същите са логични, последователни съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата се явява процесуално допустима - същата изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок, и срещу акт, подлежащ на обжалване, но разгледана по същество в рамките на правомощията на съда по чл.314 НПК вр. чл.84 ЗАНН да извърши цялостна проверка на атакувания акт, е неоснователна по изложените по-долу съображения:

Административнонаказателното производство е образувано и срещу нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН № 22-2200194/30.05.2022 година, който е съставен от компетентен орган, в рамките на

материалната и териториална компетентност на последния. Съгласно чл.416, ал.1 от КТ, актовете за нарушения на трудовото законодателство се съставят от държавни контролни органи, каквито съгласно чл.399, ал.1 от КТ са ИА "Главна инспекция по труда" и нейните подразделения, включително ДИТ-София, чийто служител е старши инспектор Г. С., съставила акта.

Въз основа на обсъдения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган. Съгласно т.5 от Заповед № 3-0157 от 16.02.2022 г. на изпълнителния директор на ИА ГИТ, и на основание чл.416, ал.5 от КТ, директорите на съответните териториални инспекции по труда са оправомощени да издават наказателни постановления, за нарушенията установени от инспектори при съответната дирекция.

В хода на административнонаказателното производство настоящият съдебен състав намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице и обуславящи отмяна на издаденото наказателно постановление, на това основание. Двата основни процесуални документа, отговарят на изискванията съответно на чл. 42, ал.1 и чл. 57, ал.1 от ЗАНН, като съдържат всички изискуеми от закона реквизити, включително описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Противно на изложеното от жалбоподателя, както в акта, така и в наказателното постановление, достатъчно пълно и ясно са описани всички обстоятелства от значение за отговорността на санкционирания субект, в частност факта на полагания от страна на лицето Р. П. труд като учител по БЕЛ в учебното заведение и липсата на сключен писмен трудов договор с последната, в което именно се заключава пропуската на „ЧСУ „Орфей“ ООД, в качеството му на работодател. Освен това са спазени процесуалните срокове и специфичните правила във връзка с участието на свидетели, предявяване на АУАН и връчване на НП.

Във фактическите си рамки процесното НП съответства на съставения АУАН, като фактическите положения, приети за установени от АНО са установени и в рамките и на настоящото производство пред съда. В хода на производството срещу "ЧСУ "ОРФЕЙ" ООД е било повдигнато административно обвинение за нарушаване на изискването на чл.62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ. Разпоредбата на чл. 62, ал.1 КТ гласи, че трудовият договор се сключва в писмена форма, докато чл.1, ал.2 КТ урежда, че отношенията при предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения.Административнонаказващият орган правилно е приложил и материалния закон, като е констатирал нарушение от страна на "ЧСУ "ОРФЕЙ" ООД, в качеството му на работодател, респективно е реализирана административнонаказателната отговорност на дружеството по реда на чл.414, ал.3 от КТ.

Правилно наказващия орган е подвел фактите под посочената в НП материално правна норма. Това произтича от обстоятелството, че в нарушение на същата, жалбоподателя не е уредил отношенията с работника Р. П. като трудови, чрез сключване на трудов договор в писмена форма, като същата в продължение на няколко месеца както и в деня на проверката е полагал труд в полза на "ЧСУ "ОРФЕЙ" ООД. Че се касае за трудови правоотношения, а не за такива произтичащи от договор за изработка или т.нар. "граждански договор", е видно от саморъчно попълнената от служителя декларация, както и от показанията на същата, а и от естеството на упражняваната дейност. При това се установява, че трудовата дейност на П. е осъществявана при предварително определен от учебното заведение график, спазване на продължителност на учебните часове, уговорено почасово трудово възнаграждение, при липса на определен резултат или пък обем на дейността, т.е. все при условия, които са свидетелство за трудови правоотношения. Обстоятелството, че свидетелката не участва в административната дейност на училището-учителски съвет и други не променя характера на извършваната от нея дейност.

Неоснователни се явяват и изложените твърдения, че отношенията са учредени на

база представения Граждански договор за хонорирване на преподавателски часове, като същите не са трудови, а еквивалентни на договор за изработка. Видно от съдържанието на същия времето и мястото на провеждане на учебните часове се определят от възложителя т.е. "ЧСУ "Орфей" ООД, което сочи на липса на организационна автономност на лицето извършващо преподавателска дейност. Наред с това заплащано е предварително определено на база броя часове, изпълнени за конкретния едномесечен период, съобразно установената от възложителя програма. Най-сетне дори основанията за прекратяване на договора, свързани със закъснения, неспазване на учебната програма, грешки в преподавателската дейност, са свързани с некачествено изпълнение при престоиране на трудова сила, а не с конкретен резултат, какъвто е типичен за гражданския договор.

Предвид на това и доколкото се налага несъмнен извод, че правоотношението между дружеството- жалбоподател и свидетеля П. има характера на трудово, то и същото е следвало да бъде уредено именно по този начин, чрез сключване на трудов договор в писмена форма, както изисква чл.62, ал.1 КТ, което обаче не е сторено, с което вмененото нарушение се явява осъществено. Доколкото нарушението е извършено от юридическо лице, то въпросът за субективната страна на деянието не се поставя.

В тази връзка и съобразно разпоредбата на чл.414, ал.3 от КТ, съгласно която на работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство, с изключение на правилата за здравословни и безопасни условия на труд, се налага имуществена санкция в размер от 1500 до 15000 лева, законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на "ЧСУ „ОРФЕЙ“ ООД, ЕИК , за допуснатото нарушение на трудовото законодателство. Наложена имуществена санкция от 2000 лева, е в размер близък до минималния, който съдът намира за съответен на степента на обществена опасност на извършеното нарушение, доколкото нарушението на чл.62, ал.1 във вр. чл.1, ал.2 КТ, касае основни правила, свързани с възникването на трудовото правоотношение и уреждането му в писмена форма. Предвид значението на нарушената разпоредба за правата на работниците, правилно и е определен размер на санкцията, по-висок от законоустановения минимум. В допълнение, в настоящия случай е налице системност при сключване на такъв тип договори с учители във въпросното учебно заведение, което изключва възможността за приемане, че санкцията е прекомерно висока.

За пълнота следва да се отбележи и фактът, че нарушението не може да бъде определено като маловажно такова, като предвид особената важност на правилата на трудовото законодателство, Кодексът на труда, съдържа специална уредба на маловажните случаи на административни нарушения - чл.415в КТ, в който смисъл е и изричното тълкуване, дадено в ТР № 3/2011г. на ВАС- „специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на "маловажно" административно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН“. На следващо място нарушението, предмет на производството, а именно това по чл.62, ал.1 КТ е изрично изключено от приложното поле на разпоредбата, уреждаща маловажни нарушения на трудовото законодателство, видно от текста на чл.415в, ал.2, пр. 2 КТ.

С оглед гореизложеното съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е издадено при точно установени факти, в хода на производството не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществени, материалният закон е приложен правилно, а санкцията е съответна на обществената опасност на извършеното, поради което същото следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода на делото следва да бъде уважено и направеното на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН искане на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение. Основанието за това е нормата на чл.63д, ал.5 ЗАНН, в полза присъждането на възнаграждение определено според правилата на Наредбата за заплащане на правната помощ, в случай на представителство на

административен орган от страна на юрисконсулт. В настоящото производство, въззиваемата страна- директора на ДИТ-София град е била представлявана от надлежно упълномощен за това юрисконсулт, като съдът намери, че справедливият размер на възнаграждението, преценен в рамките указани на чл.27е Наредбата за заплащането на правната помощ, относим именно към защита в производства по ЗАНН е 100 лева, доколкото по делото са проведени две съдебни заседания по същество и са разпитани двама свидетели, като не са представяни допълнителни доказателства. Същото следва да бъде присъдено в полза на ИА ГИТ, като първостепенен разпоредител с бюджетни средства.

Воден от горното, и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 от ЗАНН, СЪДЪТ:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 22-2200194 от 13.07.2022 година директора на ДИТ- София град е наложил на ЧСУ „ОРФЕЙ” ООД, с ЕИК имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на осн. чл.414, ал.3 от КТ за извършено нарушение по чл.62, ал.1 във връзка с чл.1,ал. 2 от КТ.

ОСЪЖДА на “ЧСУ ОРФЕЙ” ООД, с ЕИК да заплати на ИА ГИТ сумата от 100/сто/ лева, съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град в 14 - дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____